

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **S. E. a.s.** Ž., Ul. R., zastúpenej Mgr. P. K., advokátom so sídlom v Ž., proti žalovanému **MVDr. J. H.**, bývajúcemu v P., o **zaplatenie 25 656 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 8 C 124/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 135/2007 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 135/2007 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zo dňa 23. marca 2007 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 12 444,40 Sk s 8 % úrokom z omeškania od 15. novembra 2006 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že žalobkyňa má nárok na bezdôvodné obohatenie v sume 12 444,40 Sk s príslušným úrokom z omeškania, čo predstavuje obohatenie žalovaného za skutočne odobratú elektrickú energiu za obdobie od 15. júla 2004 do 19. januára 2005. Vo zvyšku nepovažoval žalobu za dôvodnú. Odvolací súd tiež poukázal na to, že v prípade uplatneného bezdôvodného obohatenia mala žalobkyňa právo na náhradu len za neoprávnený odber elektrickej energie na základe neplatnej zmluvy. Nemala však právo na zaplatenie stálych platieb.

Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozsudok odvolacieho súdu zrušiť v napadnutej časti, ktorou bola ich žaloba na bezdôvodné obohatenie vo zvyšku zamietnutá a v tomto rozsahu mu vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch dovolania poukazovala žalobkyňa na to, že sa nestotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého žalobkyňa má v prípade bezdôvodného obohatenia len nárok za skutočne odobratú elektrickú energiu žalovaným. Podľa jej názoru má nárok aj na zaplatenie stálych platieb, ktoré vlastne predstavujú stále náklady dodávateľa pri dodávke elektrickej energie. Keďže cena elektrickej energie sa skladá z dvoch zložiek, a to z pevnej mesačnej platby ako aj platby za každú odobratú 1 kWh a elektrickej energie, potom bezdôvodné obohatenie sa skladá z oboch zložiek. Pokiaľ pri vyčíslení bezdôvodného obohatenia odvolací súd jednu zložku vylúčil, nepostupoval správne a preto vec nesprávne právne posúdil. Podľa názoru žalobkyne aj keď rozhodnutie odvolacieho súdu napadli len vo výške 13 211,60 Sk, je dovolanie prípustné, keďže peňažné plnenie by sa malo posudzovať ako jeden celok.

Žalovaný v písomnom vyjadrení na dovolanie žalobkyne poukazyval na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nepovažuje za správne ani v časti, ktorou bol zaviazaný k úhrade sumy 12 444,40 Sk s príslušenstvom žalobkyne, a preto podal návrh na obnovu konania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej zamietajúcej časti sa týka peňažného plnenia v sume 13 211,60 Sk. Minimálna mzda ku dňu podania žaloby na súde prvého stupňa, t.j. k 30. marcu 2006 bola 6 900 Sk (§ 1 písm.b/ nariadenia vlády č. 428/2005 Z.z.). Jej trojnásobok predstavuje čítku 20 700 Sk. Odvolací súd teda v dovolaní napadnutej časti rozhodol o peňažnom plnení, ktoré neprevyšovalo trojnásobok minimálnej mzdy.

Z ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. vyplýva, že toto vylučuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v prípade v ňom ustanovenom a teda sa priamo vzťahuje aj na preskúvanú vec, lebo do výroku, ktorým odvolací súd žalobe žalobkyne čiastočne vyhovel v sume 12 444,60 Sk, dovolanie podané nebolo, preto uplatnené peňažné plnenie nebolo možné posudzovať z hľadiska § 238 ods. 5 O.s.p. ako jeden celok.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo mu tieto nevznikli, a preto si ich ani návrhom neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :